

[Handelsministeren.]

Forbud mod Indførsel af disse Varer. Vi under gerne Landbruget denne Beskyttelse, og vi opretholder den, fordi vi mener, at det er nødvendigt for Landbrugets Interesser. Og vi havde gerne tillige givet Landbruget bedre Priser i Udlandet, men hertil rækker fornuftigvis hverken vore eller andre danske Kræfter. Vore andre Eksportvirksomheder maa jo ogsaa kæmpe i Udlandet og kæmpe for Livet. De faar ikke nogen særlig Beskyttelse i Udlandet, naar de gaar ud paa de udenlandske Markeder. I den Henseende er Vilkaarene ens, de maa kæmpe haardt for at faa en Plads blandt Konkurrenterne, og de maa ofte betale Raavarerne dyrere, end de kunde faa dem under fri Handel, fordi Overenskomsterne til Fordel for Landbruget har gjort Raavarerne dyrere. Men denne Byrde maa Industrien bære.

Vi kan gennem Importforanstaltninger yde Landbruget Hjælp, og denne Hjælp kan og skal Landbruget ikke være foruden. Derfor er det ogsaa at stille Tingene i et falsk Lys at sige, at fri Import betinger en bedre Stilling for Landbruget. Fri Import vil tværtimod bortvejre den sidste Mulighed, vort Landbrug har for at leve under de Vilkaar, det har indrettet sig efter, den sidste Mulighed, det har for at holde sin Eksport oppe.

Vi nøjes jo ikke med Valutacentralens Virksomhed, vi har ogsaa maattet træffe andre Foranstaltninger til Fordel for Landbruget. Jeg erindrer om, at vi her i Landet har en Ordning, hvorefter en Række Kartoffelmelsfabrikker aftager Kartoffler til lønnende Priser fra Titusinder af Tønder Land, og at Befolkningen som Følge deraf er nødsaget til at betale Kartoffelmelet med en højere Pris, end man kunde faa det til, hvis man havde fri Import. Det er et Beskæftigelsesspørgsmaal, der her er Tale om, til Fordel for Landbruget, men naturligvis ogsaa til Fordel for den Arbejderstab, der er beskæftiget i disse Fabrikker, som alle ligger ude paa Landet.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen nævnte et meget konkret Eksempel paa, at man betaler for meget for Varerne her i Landet med den Beskyttelse, der er ydet Industrien gennem Valutacentralen. Han nævnte, at en bestemt Virksomhed havde forlangt 1 000 Kr. mere for en be-

stemt Vare, end denne Vare kunde købes for i Udlandet, og det ærede Medlem sagde, at det var Landbruget, der maatte betale det. Ja, Eksempler af den Art kan der findes mange af. Men før man rigtigt kan bedømme Værdien af det Eksempel, det ærede Medlem her nævnte, maa man jo vide, om den Pris, der forlangtes fra Udlandet i dette Tilfælde, var en fair Pris og ikke en Dumpingpris. Vi staar meget ofte over for saadanne Prisforlangender, at vi kan se, at Prisen intet som helst har at gøre med de virkelige Produktionsomkostninger. Nu forekommer det mig, at Venstre her skulde være noget forsigtigt, rent bortset fra dette, at man ikke uden videre kan have nogen Mening om, hvorvidt det ene eller det andet er Tilfældet, om det virkelig er saaledes, at den paagældende danske Virksomhed har forlangt for meget. For ganske kort Tid siden har vi jo behandlet et meget vigtigt Lovforslag her i Rigsdagen, nemlig Forslaget om Sukkeret. Jeg lagde udtrykkeligt Mærke til, at det var magtpaaliggende for Venstre at faa sagt over for Roedyrkerne, at Venstre vilde give mere for Roerne, det vil sige lade Forbrugerne betale mere for Sukkeret, end jeg stillede Forslag om.

Det er jo ikke nogen Hemmelighed, at Venstre søgte at presse mig til øjeblikkelig at sætte Sukkerpriserne i Vejret. Venstre saavel i Folketinget som i Landstinget gav mig en klar Forestilling om, at jeg havde budt for lidt, og at de vilde give mere. Det var Partiet Venstres Krav, og de stillede ogsaa positivt Forslag i Folketingsudvalget om, at Sukkerpriserne øjeblikkelig skulde sættes i Vejret. Til Fordel for hvem? Naturligvis i første Linie til Fordel for Sukkerroedyrkerne. (*Christmas Møller*: Naturligvis.). Ja, naturligvis, men hvad er Følgen? Følgen er, at de danske Forbrugere betaler en langt, langt højere Pris for Sukker, end de vilde kunne faa Sukker for, hvis der var fri Import, men der er jo ikke længere nogen i dette Land, der vilde tage Ansvaret for at give fri Import for Sukker til Dumpingpriser og lade Sukkerfabrikkerne og Sukkerroedyrkerne sejle deres egen Sø sammen med alle de Tusinder af Arbejdere, der er beskæftigede i Virksomheden. Vi kan godt gøre det Eksperiment, og vi kan gøre det paa mange andre Omraader, men